

En medlemsstat kan endelig afslå at videregive oplysninger, såfremt den stat, der har anmodet om oplysningerne, af retlige eller faktiske grunde selv er afskåret fra at stille tilsvarende oplysninger til rådighed.

Ifølge *artikel 9* kan der med henblik på anvendelse af direktivets bestemmelser finde konsultationer sted, i givet fald i et udvalg mellem de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater. Konsultationer kan både ske mellem to medlemsstater, når der er tale om bilaterale spørgsmål og mellem alle medlemsstaterne og kommissionen, når der ikke udelukkende er tale om bilaterale spørgsmål.

5. Lovforslagets provenumæssige og administrative konsekvenser.

Det må antages, at lovforslagets gennemførelse vil åbne mulighed for en effektivisering af ligningen, hvilket i hvert fald på længere sigt vil medføre en provenugevinst. Det er imidlertid på nuværende tidspunkt umuligt at bedømme, hvor stort merprovenuet vil blive. Provenugevinsten vil i høj grad være afhængig af direktivets praktiske virkninger i medlemslandene.

Det forventes ikke, at en gennemførelse af lovforslaget på kort sigt vil medføre sådanne konsekvenser af administrativ karakter, at de ikke kan løses inden for de bestående administrative rammer. På længere sigt kan det eventuelt tænkes, at der – i henhold til en bilateral aftale herom – vil blive tale om udveksling af generelle oplysninger af skattemæssig karakter, for Danmarks vedkommende f. eks. renteoplysninger. Alt efter hvor omfattende sådanne eventuelle aftaler vil være, kan der blive tale om mindre merudgifter for statsskatteinspektoratet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Efter den foreslåede bestemmelse skal der ydes bistand efter denne lov i skattesager til stater, der er medlem af De europæiske Fællesskaber i overensstemmelse med Rådets direktiv af 19. december 1977.

Til § 2.

Efter bestemmelsen udpeger ministeren for skatter og afgifter den eller de myndigheder, der som kontaktmyndighed kan fremsætte eller modtage anmodning om bistand i skattesager. Indtil erfaring om direktivets praktiske virkninger er indhøstet, er det tanken, at ministeriet for skatter og afgifter skal være kontaktmyndighed.

Til § 3.

Ifølge bestemmelsen skal kontaktmyndigheden være berettiget til her i landet at indhente oplysninger til brug for vedkommende myndighed i en anden medlemsstat.

Til § 4.

Efter denne bestemmelse kan ministeren for skatter og afgifter fastsætte yderligere regler om direktivets gennemførelse. Der vil herunder være behov for regler om, i hvilke tilfælde skattemyndigheder i medfør af direktivets *artikel 4* overfor kontaktmyndigheden skal foreslå, at oplysninger uopfordret afgives til andre medlemslande.

Til § 5.

Ifølge bestemmelsen bemyndiges ministeren for skatter og afgifter til at ændre lovens anvendelsesområde, såfremt dette er nødvendigt til gennemførelse af rådsdirektiver, der ændrer direktivet af 19. december 1977. Bestemmelsens primære sigte er at undgå lovgivningsproceduren ved en eventuel ændring af direktivet til også at omfatte udveksling af oplysninger inden for området merværdiafgift.

Til § 6.

Afgørende for, om loven finder anvendelse, er ifølge forslaget tidspunktet for modtagelsen af et medlemslands anmodning om skattemæssig bistand.

Til § 7.

Loven skal gælde for Grønland, men ikke for Færøerne.